

სახალსო ბაზარი

განცხადების თაობა: ჩვეულებრივი სტრუქტურის ბინები
განცხადების თაობა: ჩვეულებრივი სტრუქტურის ბინები
განცხადების თაობა: ჩვეულებრივი სტრუქტურის ბინები

დ. ყვირილაშვილი

„სახალსო ბაზარი“
სურათებიანი დამატებითი
1 გიორგობისთვიდან წლის ბოლომდე
ლირს 1 მან. 60 კაპ.
80 კაპ.
ერთი თვე, როგორც ქალაქი
ში ისე მის გარედ
ფოსტის ადრესი: ტფილისი, „სახალსო ბაზარი“. (II. II. 190)
რედაქცია და კარტოგრაფია: სახალსო ქ. ხარაჯიშვილის
სახლში, შეხვედრა ენადან.

ა. ს. გირგვილიძის

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი

სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი
სახალსო ბაზარი

2

ქის თვით-მმართველობამ ბავშვთა საავადმყოფო ააშენა ცნობილ ქველმოქმედების ძმ. ზუბალაშვილების მიერ შეწირულ ფულით. ძმ. ზუბალაშვილებმა ახლა ქალაქის მოუკრავს. ი. ხატისოვის აცნობეს, საავადმყოფოს მოწყობასაც ჩვენს ვეისრულობით, რაიც დაჯდება 100,000 მანეთადღე.

სპარსეთის გენერალურ ელჩად ტფილისში დაინიშნა საიდ-ულ-მეზარე.

ტფ. ხამოსამართლო პალატის პრეზიდენტი ამხანაგი კუდრიავცევი ზაქოვ ოლქის სასამართლოს თავმჯდომარეთ დაინიშნა.

„ნაკადული“. რედაქციამ მიიღო საყვარელი თურხანის ნაკადული-ს ნომერების (21) ნომერი (მცირეწლოვანთათვის). ჩვეულებრივ მოთხოვნებისა და ლექსების გარდა თურხანში მოთავსებულია ნ. ნ.—ის წერილი: „ნაკადულზე ზეზღვლეს ძე ცხველამე“.

ქალის მოკვლა. 15 ნომერების, შუადღისას, გლისბედის ქუჩის მეზობელმა სერდუკ კახიანამ პოლიციის განუცხადა, დუნდუკოვ კორსაკოვის ქუჩაზე მოკლული ქალის გვამი გლიაო. მეთორმეტე უბნის ბოქალური გაემგზავრა დასახლებულ ალავას და დასისხლიანებული, ყელ-გამოკრილი ქალი ჰნახა. გვამობაზე შემდეგი აღმოჩინა: მოკლული ქალი ოკლი ყოფილა ლომოვისა, სახელიად პრასკოფია რქვეია და დიდუბის ქუჩაზე (სახლი № 23) ჰქონია ბინა. მკვლელობის წინადა ქალს ჩხუბი ჰქონია თავის საყვარელ ალექსი ბერეჟეკოსთან, რის გამოც სახლის პატრონი საპოლიციო უბნის ზედამხედველი მოუწვევია და ორივე პოლიციაში გაუგზავნია სიღამოს 10 საათზე. პოლიციიდან ისინი ორ საათის შემდეგ გამოუშვიათ. ამის შემდეგ ქალი მოკლული ნახეს. მკვლელობის აბრკობებზე ბერეჟეკოს, რომელიც დაპატიმრეს.

ტფ. ფახტა-გელგრაფის ოლქის უფროსის თანამშრომელი დაინიშნა ხარკოვის ფოსტა-ტელეგრაფის ოლქის სამმართველოს მთავარი მუშაკი კორკოვი.

საქალაქო არჩევნები. ახალმა ჯგუფმა ოთხის კაცისაგან კომისია აირჩია, რომელსაც დაეველა შესაფერი ხარჩევნა დარბეზა მისცენ მე-9, 10 და 12 უბნის ამომრჩეველთ. კომისიაში შედიან: იოსებ დიმიტრის ძე მკელარსკი, ანდრია გიორგის ძე ბებურიშვილი, ნიკოლოზ ოსკანის ძე აბრამიანი და ტიგრან გიორგის ძე ტერ-გეგონდიანი.

მაჰმადიანთა დღესასწაული. კურბან ბაირამი“ დღიდან იწყება. დღესასწაული დღესა და 18 და 19 ნომერებს იქნება.

ზუბალაშვილის სახელობის სახავაშვილო. შერობა გუშინ ქალაქის თვით-მმართველობისა და ძმ. ზუბალაშვილის წარმომადგენლებმა დათავალერეს იმის გამოსარკვევად, თუ რამდენი ხარჯი დასჭირდება სახავაშვილოს სრულ მოწყობას.

წერილ კრედიტის სამმართველო. დუშეთის მსოფრეზნი სთხოვენ წერილ კრედიტის ამხანაგობის დაარსებას.

დემეშთა საავტენტო იუწყება. 17 ნომერების სახელმწიფო საბჭოს მეორე დეპარტამენტი განიხილავს წინადადებას, რის ძალითაც ინგლისელს სტუარტს კავკასიაში შეუვარდებულ სახანო მიწა უნდა დაეთმოს იჯარით. სტუარტმა ამ მიწაზე სამილო-ელექტრონო სადგური უნდა ააგოს.

რუსეთის სლოვანთა იუწყება. სასამართლოს ეგსარხოსმა, არქივისკომისიამ იწინადადებ, სინოდის განსახილველად წარუდგინა კანონპროექტი რითაც საეგსარხოსოში სამდევლო პირთა საარჩევნო ინსტიტუტი უნდა მოისპოს. ეს ინსტიტუტი დაარსებული იყო 1905 წელს მოკლულ ეგსარხოსის ნიკონის რჩევისამებრ.

ანდ. კლდიაშვილის მიერ გამოგონილ ახალ აეროპლანის მოდელი, რომელიც აქაჰომდე ჰქონიდა კლუბის სამკითხველოში იყო გამოდგინილი. გუშინ სამხედრო შტაბის დადგინდა გადაიტანეს. აქ მას განიხილავს სამხედრო აეროკლუბის წრე, საოლქო სამხედრო შტაბის გენერალ კარაოვის თავმჯდომარეობით. თუ სპეციალისტთა კომისიამ ბ-ნ კლდიაშვილის აეროპლანი მიიწონა, მაშინ თავის მხრივაც თანხას გადასდებს ნამდვილ აეროპლანის დასამზადებლათ და სცდემოდა.

15 ნომერების ტრეაფისში 76 უმსხარტო შეამყრეს.

15 ნომერების, ნაშუადღევს 4 საათზე, სეპიანოვის ქუჩაზე (სახლი № 1) ექვსჯი გაუხდა სამხრეთის. ექვსჯი გაუხდა მჭრამაქმა რაზმმა. ზანჯი 1500 მან. სახად დახვედრება „რასისის“ საზოგადოებაში.

ტფილისში უფროდ გარდაცვალა კირილე გეგომის ძე კახიანი.

მიხეილ ქუჩაზე მცხოვრებმა სვეტიცხოველმწიფელმა პოლიციას განუცხადა: ჩემმა საყვარელმა ლუბა პაპანიძისამ 90 მანეთის ნივთები მომპარა და ბაქოში გაიქცა.

რედაქციამ მიიღო შემდეგი წერილი: სოფ. წინარების მცხოვრებნი ფრად დავალონა ნიკ. ზემ. ცხველამის გარდაცვალებამ. ათს ნომერებს ადგილობრივ ეკლესიაში პანაშვიდი გადავიხადეთ. სკოლის დარბაზში შეკრებილ ხალხს მასწავლებელმა დავალო, თუ რა ფასად უნდა გადასცეს მიუღღის განსვენებულს განსაკუთრებით წინარებელების წინაშე.

ამასთანვე ვუხუბართ, რომ თავის დროზე ვერ გავრეთ გარდაცვალების და დაკრძალვის დღე, თორემ უფრო სხვაგვარი პატივისცემა ეკუთვნოდა ჩვენგან, როგორც ჩვენი სკოლის დამაარსებელს.

მცხოვრებთა მონდობილით

დათა ხმალაძე.

სასამართლო.

ოლქის სასამართლოს სეხია დუშეთს გაემგზავრა, სადაც 19 ნომერებამდე დაჰყოფს.

ექვსი კაცის ჩამოსრჩება. 15 ნომერების, გათენებისას ადგილობრივს ციხეში ჩამოაღვრეს სვინძე, ლორთქიანიძე, პიკაძე, ჭუმბურიძეები (ორი) და არაბიძე, რომელთაც ამას წინადადებდნენ სასამართლომ სიკვდილი დაეწმუჭათა მერკვილაძის რაზმში მონაწილეობისათვის. საყვარელიძეს ჩამოღრჩობა კატორღად შეუცკალეს.

ქუთაისის ვითარება. კრიტიკა ადვილი საქმეა, ამბობს ფრანგული ანდაზა და საქმის კეთება კი ძნელი. იქნებ ეს ანდაზა არავისთვის არ იყო გამოკრილი, როგორც ჩვენი. რაც უნდა დავუწყოთ, რაც უნდა გავაკეთოთ, უთუთო აღმოჩნდებოდა კრიტიკანები, რომლებიც გამხრელების ნაცვლათ ცეცხლზე წყალს დაგისხამენ. ეს ჩვეულებრივი მოვლენა ჩვენს ცხოვრებაში. კერძოთ ეს ლაპარაკი ჩამოვადებ აქაურ ქართულ რამბატურ საზოგადოების დადმარე კომისიის მოქმედების შესახებ. ეს კომისია ექიმ ხეჩინოვის მეთაურობით, როგორც მკითხველმაც იცის, არა ჩვეულებრივი ენერგიით მოქმედებს და ამის თვალჩინოვანი შედეგი ის არის, რომ ჯერჯერობით 2-3 კვირის განმავლობაში 2500 მანეთი შეკრბეს დრ. სახ. ზარალის დასაფარავად. ქუთაისში 2500 მანეთის შეკრება საქველმოქმედო მიზნისათვის არც ისეთი ადვილია და ამიტომაც მაღლობის მეტი რა გვეთქმოდ? როცა ამ კომისიამ საქმოდ ბერე ხალხს მოუყარა თავი თეატრში და გაცნო თავ-

ისი მოქმედების შედეგი და თან დასძინა, რომ 2500 მანეთი ჰირს არ მოსწმენდს დრ. სახ. ვალსა და კვლავ საქირა დახმარება საზოგადოების მხრივით. მაგრამ ჩვენ, პარტერს და ლოკებში მსხდომნი, ავეუბრით კომისიას—ერთნი ეუბნებოდნენ კომისიას—საქირა იყო მაგისტანს უმნიშვნელო საქმისათვის ჩვენი შეწყობა, როცა ფულის მოკრება ჩამოვლითაც შეიძლებოდა; მეორენი უფრო უღმობედნი აღმოჩნდნენ—კომისია 20 დღეა მოქმედებს და ამ 20 დღეში ორი დღე იმუშავა და 2500 მანეთი შეკრბა; დანარჩენი 18 დღეც რომ გვეუშავათ მეტს სახარს მოუბოვებდით საზოგადოებასაო. ერთი სიტყვით, მაგიერ საყვედურები გვესმოდა და როცა საქმე ფულის შეტანაზე მიდგამოლაპარაკებო ვანზე გადგენენ, და 12—15 კაცმა ძლივს შეიტანა 150 მანეთამდე და კრებაც დაიშალა.

კარგად მესმოდა ბნი სვ. ხეჩინოვის გულის წყრომა, როდესაც მან თავის კოლეგებს უსაყვედურა, რომ ასეთი კრების მოწვევა უმნიშვნელოა და არაა საჭირო მისი მისიისათვის იმ აზრით, რომ ვაფრთხილდები იგი და შეკრებილი ფული ეხლანდელ გამგებებს დრამა ტრული საზოგადოებისას არ ჩაუგდონ ხელში, ვინაიდან ისინი ფულს გაფლანგავენ იმ ნაირადვე, როგორც წინანდელი ფლანგით ეხლა დავალიანენ საზოგადოებამო. ბნი ვასო ბალანჩივაძე დრ. სახ. წყვილი; უკანასკნელის გარდა ყველა წლიურ კრებებს დაესწრო, როდესაც ანგარიშები მტკიცდებოდა; უკანასკნელ წლიურ კრების მოხსენა ბ-ნ ბალანჩივაძის წერილი, რომლის მიუხედავად კრებამ ერთმანდა დაამტკიცა დრ. სახ. გამგებობის ანგარიში, რომელიც წინასწარ დაწერილი იყო განქვეყნის და განხილული საარევიზიო კომისიის მიერ. სანს, ეს არ აკმაყოფილებს ბ-ნ ბალანჩივაძეს; მაშ რა უნდა?—იკითხავს მკითხველი. მე რამ მკითხობთ, ბანი ბალანჩივაძის მოქმედება, მეტი რომ არა სთქვას კაცმა, გაუგებარაა, ხლო

მტერ-მოყვარე ყველას ჰყავს და არც ღრამბატული საზოგადოება თავისუფალი ასეთი პირებისაგან, ხოლო ამით მეთაურად აღმოჩნდა ბ-ნი ვ. ბალანჩივაძე, რომელსაც მთელი უსტარი დაუწერია და მიუერთებია დრ. სახ. დამხმარე კომისიისათვის იმ აზრით, რომ ვაფრთხილდები იგი და შეკრებილი ფული ეხლანდელ გამგებებს დრამა ტრული საზოგადოებისას არ ჩაუგდონ ხელში, ვინაიდან ისინი ფულს გაფლანგავენ იმ ნაირადვე, როგორც წინანდელი ფლანგით ეხლა დავალიანენ საზოგადოებამო. ბნი ვასო ბალანჩივაძე დრ. სახ. წყვილი; უკანასკნელის გარდა ყველა წლიურ კრებებს დაესწრო, როდესაც ანგარიშები მტკიცდებოდა; უკანასკნელ წლიურ კრების მოხსენა ბ-ნ ბალანჩივაძის წერილი, რომლის მიუხედავად კრებამ ერთმანდა დაამტკიცა დრ. სახ. გამგებობის ანგარიში, რომელიც წინასწარ დაწერილი იყო განქვეყნის და განხილული საარევიზიო კომისიის მიერ. სანს, ეს არ აკმაყოფილებს ბ-ნ ბალანჩივაძეს; მაშ რა უნდა?—იკითხავს მკითხველი. მე რამ მკითხობთ, ბანი ბალანჩივაძის მოქმედება, მეტი რომ არა სთქვას კაცმა, გაუგებარაა, ხლო

თავი მაროკო, რა ინტერესებს იქ გერმანიას, ან სიფრანგეთს. ამიტომ გამეორებას მოვერიდებით და მოკლედ ვიტყვით: თვით მაროკო დიდ სიმდიდრეს არ წარმოადგენს. იგი დამოუკიდებელ სახელმწიფოდ ითვლება, მაგრამ კარგად ჰხედავთ რას ნიშნავს ეს დამოუკიდებლობა ჩვენს დროში, როცა ძალა და ძლიერება გამეფებულია და უფლებები კი ძალიან ნაკლები გასავალი აქვს.

მაროკო საფრანგეთის საფლანგის მებრძოლად მდებარეობს და როცა დროს ხელთ იგდებს, უმეკვე მოსდის, თუნდაც პრეტორიანის მხრივ. მეორის მხრივ მაროკო ჰირალტარის სრუტის მოსაზღვრედ მდებარეობს და ამ სრუტეს კი ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს მთელი ევროპისათვის. ეს ერთი მგორე კიდევ ისა, რომლისამც სახელმწიფოს გაძლიერება მინდა და მინც არც ძალიან ეჭაწნიკება მათ კეთილდღეობასაც საფრთხეში აგდებს. შემდეგ—საეკონომიო ინტერესები,—სად გნებავთ, რომ ევროპის კაპიტალს თავისი ბრკალები არ გეშალოს. ეს მისთვის ცოტაა დიდ სიმდიდრე გეშალოს, ან იგი მაროკოში წასვლის აპირებს, დიდი სიმდიდრე გეშალოს, ცხოვრება უნდა ვააჩლოს ახალი, მიწა

სხვების აზრით ბ-ნ ბალანჩივაძეს ალაპარაკებს ის გარემოება, რომ იგი დასში არ არის მიწვეული. დმერთა მშვიდობა მისცეს თუ ეს ასეა.

დავესწარი ბ-ნი ალ. ხატისოვის ლექსის 13 ნომერებს. ბ-ნი ხატისოვი მოვიდა ქუთაისში ღრამბატული საზოგადოების თხოვნით და ლექსის შემოსავლი ამ საზოგადოების საშუალებათა გასაძლიერებლად არის განზრახული. ადვილი გასაგებია, რომ ბ-ნ ხატისოვის ლექსებმა მრავალი ხალხი მოიზიდა. თეატრში, ქუჩა იყო და მრავალი, უბილითობისა გამო, უკან დაბრუნდა. ლექსის თემა იყო ტოლსტოის მკოცხალი გვამი და აკვადრი სულეში“ ლექტორის ფენომენალურმა ორატორულმა ნიჭმა აღტაცებაში მოიყვანა დამსწერ საზოგადოება, რომელმაც აღტაცებული ტაშის კვრით დააჯილდოვა ბ-ნი ხატისოვი. დიდი მადლობის ღირსია ბ-ნი ხატისოვი, რომ თავისი ლექსით დახმარება გაუწია დრ. სახ. და უფრო მნიშვნელოვანია ის გარემოება, რომ ჩვენ მებრძულ ერის სომხების თვალ-საჩინო წარმომადგენელმა ამ ლექსით თითქო საფუძველი ჩაუყარა იმ შენობას, რომელიც უნდა აშენდეს სომხთა და ქართველთა სოლიდარობით. 14 ნომერებს ქუთაისის საზოგადოებამ ბ-ნ ხატისოვის ნაღმი გაუშარბა.

პირველ მოქმედებებშიდანვე სანს ის განხეთქილება, რომელიც შარკოს გონებას და გრძობის შორის სწარმოებს, გრძობა არჩილისაში იზიდავს, გონება კი ეურჩება. ეს ორმეტი განზობა მუდმივ განხეთქილებაში იქნება, მაგრამ კატასტროფამდე მიიწვას არ შეიძლება, არა ჩვეულებრივ შემთხვევას რომ არ დაეჭვარებინა პრაციუს.

თავად არჩილ დიდიძეს მოძრაობის დროს მოუწვევია პოლიციელები, რომელთაც სოფელი აუკლიათ. თუმცა თვით არჩილ არავითარი სურვილი არა ჰქონია აწმარად მოაქცეოდა სოფელს. თავი არჩილი ერთი იმ შემთხვევითაა, რომელიც პრინციპული დამცველია კერძო საკუთრებისა და როგორც ასეთი, არც ანებებს არავის უსაყიდლოდ. თუმცა, თვით თავ. არჩილის სიტყვით, გულზე-კაცებს ყოველნაირ შედეგათს აძლევს და სცდლობს ბედი შეუშუბუქოს. თავად არჩილი ამ აწიოებაში თავის თავს დაწმავდდა არა სოფლის, სოხვის შარკოს მივდეს იმასთან, გიცივოს საქმე და თითოდ დარწმუნდეს, რომ აწიოება მხოლოდ უბრალო შემთხვევაა; მართალია, თავად არჩილი დაწმავდდა არა სოფლის თავი

*) იხ. „სახალხო გაზეთი“, N 452.

ახალი ღრამ

პირველ მოქმედებებშიდანვე სანს ის განხეთქილება, რომელიც შარკოს გონებას და გრძობის შორის სწარმოებს, გრძობა არჩილისაში იზიდავს, გონება კი ეურჩება. ეს ორმეტი განზობა მუდმივ განხეთქილებაში იქნება, მაგრამ კატასტროფამდე მიიწვას არ შეიძლება, არა ჩვეულებრივ შემთხვევას რომ არ დაეჭვარებინა პრაციუს.

თავად არჩილ დიდიძეს მოძრაობის დროს მოუწვევია პოლიციელები, რომელთაც სოფელი აუკლიათ. თუმცა თვით არჩილ არავითარი სურვილი არა ჰქონია აწმარად მოაქცეოდა სოფელს. თავი არჩილი ერთი იმ შემთხვევითაა, რომელიც პრინციპული დამცველია კერძო საკუთრებისა და როგორც ასეთი, არც ანებებს არავის უსაყიდლოდ. თუმცა, თვით თავ. არჩილის სიტყვით, გულზე-კაცებს ყოველნაირ შედეგათს აძლევს და სცდლობს ბედი შეუშუბუქოს. თავად არჩილი ამ აწიოებაში თავის თავს დაწმავდდა არა სოფლის, სოხვის შარკოს მივდეს იმასთან, გიცივოს საქმე და თითოდ დარწმუნდეს, რომ აწიოება მხოლოდ უბრალო შემთხვევაა; მართალია, თავად არჩილი დაწმავდდა არა სოფლის თავი

ათასგან უნდა დახვრიტოს და სწოვოს სიმდიდრე.

როცა გერმანიამ ავადირს გემი გაგზავნა, საფრანგეთს გაუვირა და კიდევცა გერმანიას რა ესაქმება იქაო, რა ინტერესებს. ის კი არა, დიდი და დიდი საეკონომიო ინტერესები აღმოუჩნდა იქ გერმანიას.

როგორც იყო საქმე მოგვარდა და მორიგება მოხდა. მაგრამ როგორ? გერმანიისა და საფრანგეთის ახლანდელ მდგომარეობას რა დააკვირდეთ, უნებურად დავ გურობიშვილის შემოსენებულ ლექსში, მოგვარდებათ. ვითა მამდებმა ოთხის თვის განმავლობაში ერთმანეთი ჰკოტრენს, ფრთები და ბურტული აყრევიან, დაილაღნენ და მერე შერიდნენ. ახლა ორივე სდგას თავჩაქინდრულად, დადალული, „ნაკეში“ და ინტერესა. აღარც ჰირავდელი მემდღერობაა; აღარც სიმკვიცხლე, აღარც რისიმე სურვილი შერიდნენ კი, მაგრამ არც ერთი კმაყოფილი, არც—მეორე, ერთიც მეტს მოელოდა, მეორეცა და ორივე კი მოსტყუვდა. თუმცა სიტყვით ამას უარყოფენ, გულის ტყივობა იღუმალ უმეყოფილებს და მამე ფრანგებში ახვედრს, მაგრამ მინც ეტყობათ, რომ გულის წაღილს ეტყობათ, ეტყობათ რადიც დარჩით გამოურკვეველი და უ-

ეს თავს, მაგრამ სოფელი უმეტიც მტრულად უტყობს. გაუფრთხილად ლიქ წავაგოს იმ რაზმელებს, რომელიც განმანათავისუფლებელ მოძრაობის დროს მოქმედებდნენ ჩვენს სოფლებში, გადაუწყვეტა თავ. არჩილ დიდიძეს სოფელი. შარკო და მისი ამხანაგები ამ მკვლელობას არ თანაუგრძობენ. შარკოს ერთი ამხანაგთან, სიკო, შემთხვევით გაიგვებს, რომ ის ჯგუფი, რომელსაც ვილაც ტარე მეთაურობს, არჩილის მოკვლას ამირებად. სიკო ბევრს სცდლობდა, გადაეცერებინა ტარე, მაგრამ ცდას უნაყოფოდა ჩაუვლო. მაშინ სიკომ ყველაფერი შარკოს გაუმეორა, თუმცა ეს ამბავი საიდუმლოდ უნდა შეენახა.

აქედან იწყება შარკოს სულიერი ტანჯვა. მან იცის, რა დროს უნდა მოხდეს მკვლელობა, იცის, სადაც ჩასაფრდებიან მკვლელები. თავ. არჩილი დიდი შარკოსთან მივა მოსალაპარაკებოდა, გაწყვეტულ მებრძულ დამოკიდებულების აღსადგენათ. სხვათა შორის, სწორედ მაშინ სთხოვეს მივიდეს იმასთან იმ საქმის გასაცნობათ, რისთვისაც სოფელი გადავიდა. შარკო სარგებლობს შემთხვევითა ეურებზე, რომ მას მხოლოდ სიღამოს შეიღს საათზე შეუძლიან მასთან მიხვლა, სხვა დროს კი—არასოდეს. აწმარის საშუალებით მას სურდა არჩილ სახლში დეტრავებინა და განსაცდელს გადაერჩინა. არჩილი სწერს, რომ შეიღს საათზე სახლში არ იქნება, რადგანაც თავდაზნაურთა წინამძღოლის ჩამოსვლის გამო, წსავლის აპირებს. შარკო კატეგორიულად უცხადებს, რომ მას მხოლოდ შეიღს საათზე შეუძლიან არჩილთან მიხვლა. არჩილისთვის გაუგებარია ჰმდობა შარკოს ასეთი კატეგორიული გადაწყვეტილება, მაგრამ დანამდვილებით მინც არა ჰპირდება, რომ სწორედ შეიღს საათზე სახლში დარჩება.

როდესაც შარკოს იმედი გადაუწყვედა, თავისი საცოლის ხელით, არჩილ დიდიძეს ნათესავ ქალით, რომელიც თავისი ოჯახში იზრდებოდა, უსახლო წერილსა ჰგზავნის არჩილთან და აურთობლობს. არჩილი წერილი აუკრძალავს ბუმბობათ მიანჩი. შემთხვევით წერილი ხელში ჩაუვარდება არჩილის დედას, დარიას, რომელიც ამ მინეგ მოკლული შეკრბობის ნებს ამ ამბავს. მოკლულიც მივა ადგილას, სადაც ჩასაფრებულები ეკუთლებოდა, და ყველას დაეპყრო.

როდესაც შარკო არჩილთან მივა ყველაფერს გაიგებს. რა თქმა უნდა, ეს გარემოება უკიდურეს სასოწარკვეთილებაში ჩააგდებს და შეწყნებულ სახლში დამბრუნდება. დარია მტრული თვალთა უტყობის შარკოს და, სხვათა შორის, ეჭვი იმაზედაც მოაქვს ლანძღავს შარკოს. ნინა, შარკოს საცოლი, რომელმაც ყველაფერი იცის, ევლარ მოითმენს და ყველაფერს ეტყვის დარიას. მეორის მხრივ, შარკოს ამხანაგებიც გაიგებენ ყველაფერს, რადგანაც საიდუმლო სიკოს ეტყება არავინ იცოდა, ექვს იმაზე მიიტანენ. სიკოც იძულებული ხდება თავი იმართლოს და ამხანაგებთან

ქველია მომავალშიაც მოუხდებოთ ამისთანა მოლაპარაკებებს“ გერმანიას.

მკითხველს ალბათ ეცოდინება ჩრდილოეთ აფრიკის ამბავი. იქ სხვადასხვა სახელმწიფოები არიან მტრულად და განსაკუთრებით იმაზე თვალის საფრანგეთს ეჭრა. ფრანგებს მაროკოს მოსაზღვრე ადგილი ალჟირი უტყობათ, ახალ შენი აქვთ გამართული და მაროკოც ძალიან დიდ მასშტაბის გაუწყობს. თუნდა ესეც არ ყოფილიყო თუ მაროკოს ძლიერი სახელმწიფო ჩაიგდებდა ხელში, საფრანგეთს მებრძოლად მტერი გამოუჩნდებოდა მუდამ შიშში უნდა ყოფილიყო. ეს საფრთხე თითქოს მოშორებულია, მაროკოს პროტექტორატის საფრანგეთმა ჩიბარა და ამის მაგივრად შუა აფრიკაში გერმანიის საკუთარი მიწა-წყალი კონგო უწყობდა.

საერთოდ ხელშეკრულებას, ასეთი საფუძველი დაედეგა: საფრანგეთის მთავრობა მოვლენა მაროკოს საეკონომიო საქმეში ეროვნებთან თანსწორება და თვითუფლებად აღიარება; განისაზღვრა მაროკოს სახელმწიფო ბანკის უფლება და მისი მუქმედების ფარგალი. გერმანიის იტყობათ, რომ მაროკოში საეკონომი ინტერესები არა აქვს და საფრანგეთის თვისუფალ მოქმედების ნებისა

საფრანგეთ-გერმანიის შორიგება

ვით მაშალი ხვდის მაშალა დაბრუნდეს და წაგომდეს, მას ხვდომს და თვით იფრმებს დაჰქონდეს და დაბრუნდეს... დ. გუგიაშვილი.

მაროკოს თაობაზე საფრანგეთ-გერმანიის დავა ვათავდა,—ისინი შორიგდნენ. საკვირველი კი იყო ამითი საქმე: ერთმანეთს იმას ედავებოდნენ, იმისთვის აპირებდნენ სისხლის ღვრასა და ერთი ვივავლაბის დაწვევას, რაც არც ერთს ეკუთვნოდა და არც მეორესა. მაგრამ „განათლებულ“ და „კულტურულ“ ევროპისათვის გასაკვირველი არაფერია და ამიტომაც, მინცა და მინც არავის გააკვირვებია ეს ამბავი. ან კი რა არის იმ დროს გასაკვირველი, როცა ერთი ხალხი მეორეს ავაზაკურად თავს ესხმის და უპირებს იმის წყარომეგას, რაც იმისი საკუთრება იყო, სახელით მინცა. რა უნდა გავიკვირდეს ადამიანს იმ დროს, როცა შენივე მეზობელი ხალხი სცდლობს ასწაპოს და ჯიბეში იკრას რასაც მოიხელთებს, რის აწაპანაც შესაძლებელი იქნება.

როდესაც საფრანგეთ-გერმანიის შორიგების ამბავი ვიგო ერთი განსაზღვრა ვახვებთ, დასწერავთ: საფრანგეთ-გერმანიის შეთანხმება რაც მაროკოში ახალ რეჟიმს ამყარებს, ერთხელ კიდევ ამტკიცებს, რომ ძალა ყოველთვის მალა სდგას უფლებასა და სამართლიანობაზე. ეს სიტყვები, სამწუხაროდ, მართალია და დიდხანსაც მოგვიხდება მისი გამეორება. რა იყო, რა მოხდა? აი, რა. სრული ოთხი თვის წინად საფრანგეთსა და ესპანის მოლაპარაკება ჰქონდათ მაროკოს თაობაზე. საფრანგეთს, ცოტა არ იყოს, საქმე აწეწილ-დაწეწილი ჰქონდა, ერთი სამინისტრო დაეცა და ახალ ჯერ ფხა ვერ გამოეჩინა. ამ მოლაპარაკების დროს გერმანიამ ავადირში, (მაროკოს დასავლეთს მდებარეობს), თავისი გემი გაგზავნა. საფრანგეთი შეშფოთდა, შეეკითხა კიდევ გერმანიას: რათ გაგზავნე გემი, რამ გაიძულა? გერმანიამ სწორი პასუხი არ მისცა, ღამე-ყურის მოედო და ის ღია დაასახელა მიზნად, გერმანიელთა ინტერესები უნდა დაეცვა. ესეც არ იქმარა, ადგა, გემი უკან დააბრუნა და მაგივრად კრეისერი გაგზავნა. საფრანგეთი ამას არ მოელოდა. მას

მხოლოდ ესპანია ეჩხიბებოდა თვალში და დახეთ უბედურებას, მეორე ბევრად ძლიერი მტრეკე აღმოუჩნდა. დაიწყო დავი. ორივე მხარე მიუხვდა ერთმანეთს გულისწადილს და ორ-ვე შეეცადა, მიზანის მოწვევას. მოლაპარაკებამ პირველად ძალიან ცხარი და ფიცხი ხასიათი მიიღო.

ევროპის პოლიტიკური ცო ლევა დრულებმა დაჰფარა და დაქუხებდასაც აპირებდა. მთელი ქვეყანა და ინტერესა მაროკოს საკითხმა, რადგან შესაძლებელი იყო მის გულისთვის, დღესა თუ ხვალ, იმა ამტყდარიყო, მძას მძას სისხლი დაედგარა და ამ სისხლის ღვრას ევროპის საერთო არეულობა მოჰყოლოდა. მაგრამ განდა „მეორე მაროკო“—ტრიპოლი. იტალია ყაჩაღურად დაეცა ოსმალეთს, მისი სისუსტე იმარტებოდა. სისხლის ღვრა დაიწყო... ეს ევროპისათვის თითქმის მოულოდნელი იყო, ყველამ ახალ სასენსაციო ამბავს მიაქცია გულისწყური და მაროკო ერთის წუთით მიიკვირეს. მაგრამ დიპლომატიი მოლაპარაკება განაგრძობდნენ და ერთმანეთს არაფერს უთმობდნენ. იყო დრო, როცა საფრანგეთ-გერმანიის ომი გადაწყვეტილ საქმედ მიიჩნდათ. თუ მკითხველი გულდასმით კითხულობდა ჩვენს გაზეთს, ეცოდინება რამაც გამოიწვია ეს მოლაპ

ერთად შეკრასთან მიღის. შეკრა ვა-
მოუტყუდება. თავად არჩილი მადლო-
ბის გადასაღწეოდ შეკრასთან მივი,
მაგრამ ამ უკანასკნელს არჩილის და-
ნახევა თავ-ზარას სკვამს. სულიერ სი-
შვიდეს უკარგავს ის გარემოება, რომ
დავებლების გონივრულად გამოცემა და
მოლაპარაკება ცი გახდა. უკიდულ-
რის სასოფარკვეთალებაში ჩაჯარნი-
ლი არჩილის მოკვლის განიზრახავს,
მაგრამ ვერ მოახერხებს. „მონობა
აბლად ისე გამოიხდა მარტოებში, რომ
ჩემი მებრძოლის მოკვლას ცი ვეღარ
გახერხებოდა“, ეს არის უკანასკნელი
სიტყვა შეკრასი, რომელმაც ტანჯვას
ვეღარ გაუძლო და თავი მოიკლა.

დაამატებში იმ სულიერ განცდაში
კი არ გამოიხატება, რომელიც და-
ლატმა გამოიწვია, არამედ შეგნებას,
რომ მას დრამა აქვს გამოცემი ფე-
სურები მონის ფსიხოლოგიაში. ეს შე-
გნება პირველ მოქმედებაში იჩენს
თავს, მთელი პიესის დროს ვითარე-
ბა, ძლიერდება და ბოლოს კატა-
სტროფამდე აღწევს.

ასეთი ახალი დრამა ბ ნ ი. გმდე-
ვანი შეიქმნა, რომელიც კვრას დიდ-
ძალი საზოგადოება მიიხიდა. უნა-
კლულო არ არის რა ქვეყანაზე, და
არც ეს პიესა შეიძლება ჩაითვალოს
უნაკლულოდ. ძალიან სუსტია პიე-
სა ტენიციის შხრით, მაგრამ ეს ისეთი
ნაკლია, რომლის გასწორებაც ძალიან
ადვილია. მიუხედავად ამისა, პიესა
მინც საყურადღებოდ მიგვაჩნია, რა-
დგანაც დატულია ფსიხოლოგიური
და დრამატული მთლიანობა. განსა-
კუთრებით საყურადღებოა იგი ჩვენ-
თვის, რადგანაც დრამატული ხელოვ-
ნება ჩვენში ჯერ ისევ განვითარების
პირველ საფეხურზე სდგას. მიუხედა-
ვად პიესის ზოგიერთ სუსტ მხარეებ-
სა, ჩვენ მაინც საჭიროდ მიგვაჩნია,
რომ ასეთი პიესები ხშირად იდგე-
მოდეს ხოლმე. სუსტი მხარე პიესისა
ხშირად შეიძლება დასარღილოს იმ
დიდმა საზოგადოებამ, რომელიც არი
გინალორ, ჩვენი ცხოვრებიდან ამო-
დებულ პიესას მოაქვს. ჩვენი მკურ-
ბელი ადვილად მიუხედავად შეკრას
სულიერ ტანჯვას, რადგანაც ქართული
მისი ფსიხოლოგიური განცდა ერთი
სინამდვილის ნაყოფია, მისი პირში
შეილია. აღმნიანის სული, თუ მას
დღიოსადგინის თვალსაზრისით შეგნე-
დავით, ყველგან ერთნაირია. მაგრამ
სულიერი ცხოვრება განსაზღვრულ
ფორმებში სწარმოებს, განსაზღვრულ
ხორციელ გამოსახებებს იღებს. რეა-
ლური სინამდვილე უკვე პიესის ერთგვარ
ფონს, რომელზედაც სული, თავისი
არსებით ერთგვარ, განსაკუთრებულ
თავისებურ სახეს იღებს. შეკრას სუ-
ლოერი განცდა, რომელიც განსა-
ზღვრულ, ჩვენი მკურმბლისათვის
გასაგებ და ნაცნობ პირობებში სწარ-
მოებს, უფრო მიზნობრივია, ვიდრე
სხვა რომელიმე მხარისა. ამიტომ არი-
სებნალორი ავტორი, თუ მას ცოტა-
დენი ნიჭი მაინც აქვს შემოქმედებისა,
უფრო მოაჯაროებს მკურმბლებს,
ვიდრე უკუბო ავტორი. ამისთანა ავ-
ტორის უფრო მეტი აღმზრდლობითი
მნიშვნელობა აქვს.

პიესაში უთავარეს ყურადღებას
იქცევს შეკრას სულიერი განცდა.

ლევს. თუ მართკოში რაიმე არეუ-
ლობა მოხდა, საფრანგეთს უფლებ-
ბა აქვს საჭირო განკარგულებანიც
გამოსცეს. მასვე ენიჭება ოკუპაციი
სა და ხმელეთსა და ზღვაზე პოლი-
ციის ზედამხედველობის განხორციე-
ლების უფლება. გერმანია ხელს არ
შეუშლის, თუ მარკოს ხონტარის
საფრანგეთის სალიბერალიზაციო აგრე-
ტების მიანლობს მარკოს დატყვის
და მონღოლებს, რომ სხვა და სხვა
სახელმწიფოებთან მოლაპარაკების
საფრანგეთმა შეამავლობა იკისროს.
ზუნების სიძლიერეთა დამუშავების
საქმე მარკოს თანხმობით გაცი-
ვს. მაგრამ ამ საქმეში სწორი უფ-
ლებიანობა უნდა დაიცვან. უკუ-
ვლთა მიერ შექმნილი უფლება მე-
ბადურობისა ხელუხლებლად რჩება.
ნათ-სადგური საქორებისამებრ გა-
ისნება.

ყველა ამ უფლებების ნაცვლად,
როგორც უკვე მოვისხენით, სა-
ფრანგეთმა შუა აფრიკაში თავისი
მიწა-წყალი დაუთმო. მას რამდენი-
მე ნაქერი ვადაცა გერმანიას კონ-
გაში. ხელშეკრულება ამბობს: გერ-
მანიას საფრანგეთმა ახალშენ კამე-
რუნის სიგარტზე ძვირფასი მიწა-წყა-
ლი უნდა მისცეს. ამას გარდა, გერ-
მანიამ მიიღო ორი ნაქერი მიწა
კონგოსა და უგანდამდე. გერმანია
კი საზავიეროდ დასთმობს პატარა

მთელ ფსიხოლოგიურ მომენტების
გადმოსაცემად საჭირო იყო ნიჭიერი
მხანობი, რომელიც როდს გაიკვებდა
და მოახერხებდა ამ სულიერ განცდა-
თა გადმოცემას. პიესა ისეთი შთაბე-
ჭდილებას ვეღარ მოახდენდა, ეს საქმე
რომ არ ეკისრა ბ-ნ მესიოვილს, რა-
მელმაც პირდაპირ გასაკარის ხე-
ლოვნებათა და ნიჭით გაპაროვანა
შეკრა. დაკვირვებული თამაშობით,
მიმიკით გამოხატა არა მარტო ის,
რასაც პიესა პირდაპირ აძლევდა, არა-
მედ ისიც, რაც სტრიქონზე შუა უნ-
და ამოკითხა. შხრალ მასალას მან
სული ჩაშვარა და წარმოავლიდინა
რთული მოძირობა სულისა. დიდი
დაკვირვება და ნიჭი იყო საჭირო,
რომ შეკრა რეზორანარად არ მოს-
ვენებოდა მკურმბლებს. მაგრამ ბ-ნ
მესიოვილმა სძლია ეს სიძნელე და
ნაცვლად მოლაქოქე ადამიანისა,
მოგვცა ისეთი ადამიანი, რომლის
თავთუფლი სიტყვა, თვითუფელი მი-
მოხვერა ნაყოფი იყო გულის სიღრმე-
ში განცდილ ტანჯვისა, მწუხარე-
ბისა.

სხვა ამსრულებელიც ანსამბლს
ხელს უწყობდნენ. თვითუფელს მათ-
განს იმჩნეოდა მომხადებმა და, რაც
მე პირადად ყველაფერზე ძვირფასად
მიმაჩნია, ზომიერება, რომელიც ქმნის
მხატვრულ შთაბეჭდილებას...

ბ. ჯ. — შევლი.

საზოგადოებრივი საქმე

ჩვენს ქვეყანაში არსებული უკუ-
დამართობა ქრსად ისე ცხადად არაა,
როგორც სწავლა-აზრობის საქმეში.
ჩვენებურ სოფლის მასწავლებელთა
უმრავლესობის არა თუ არაგითარი
მოწოდება არა აქვს ისეთ დიდ მო-
ვლიერებას აღსასრულებლად, როგო-
რცე იწინაა თანობის სწავლა-აზრობა,
პირიქით, მისთვის საჭირო ელემენ-
ტალური ცოდნითაც კი არ არის
აღჭურვილი, ვინაიდან მიუხედავად
თავის სიღარიბისა, დღეს მასწავლე-
ბლობა გაადვილდა, საქმია რომე-
ლიმე ორკვლასიან სკოლაში მიიღოთ
სწავლა, და მასწავლებლობის ფაშა-
ნი ხაზაროთ და მორჩა.

ამგვარებობის მიხედვით გავიანდე-
ბული არ გვეჩვენება ამ ოთხილდე-
წლის წინად გამოქვეყნებული სტა-
ტისტიკა, სადაც ნაჩვენებია იყო, რომ
ჩვენში უფროდის მასწავლებლობის რი-
ცები ცხრა მეათედია... სწორედ
ჯოჯობითი წარმოვიდგებთ თვალ-
წინ, როდესაც სოფლის მასწავ-
ლებლობა განუვითარებლობასთან ერთ-
თად მხედველობაში მიიღებთ მთავ-
რობისაგან შეკვეთბის ძველი, დახე-
სებულად, მუხუჯური მეთოდით საგნ-
ბის სწავლების შესახებ.

რომ მთავრობის ყურადღება და პა-
ტივისცემა დამისახურონ ჩვენებურ
მასწავლებელთა უმრავლესობა ხანდა-
ხან ძლიერ აჭარბებს ამ საქმეში და
მთავრობის გულის მოსაგებად რუსუ-
ლი ენის გაკვეთილებს აიღებებს და
ქართულისას კი შესაძნეველ ამცო-
კრებს, და ამიოვად იმ მცირე ადგო-
საც კი ართმევს, რომელიც სამოსწა-
ველო მთავრობამ არგულა.

გადგმარების ნიშნები რომ ჩვენს
ხალხს ეჩვენება, უტყუარაი ფაქტია,
ამ დიწვის რაოდენობა ვერ ანე-
გეშებთ. ისინი მერტს მიელოდნენ
და ამიტომ ვაძიანინა კონგოში ბუ-
ნების პირობები საშინელია. რას
ვაქვევთ დიდ მიწა-წყალს, რისთვის-
საც აუარებელი ფულის დახარჯვა
საჭიროა; რისთვის გამოავადებმა მა-
მული, რომლის ორი მესამედი ქო-
ბით არის დასვყო. ამიტომ გასაკვირ-
ველი არ იყო, თუ რისისტაგმა არ
მიწიწონა, დაგმეო მთავრობის მო-
ქმედება მარკოს მოლაპარაკების
დროისა. როცა მარკოს თამაზე
კანკლერმა თავისი განმარტება და-
ამთავრა შემდეგი სიტყვებით: ქებს
არ ვეღოთ, მაგრამ არც დაგმო-
ბისა და საყვედურისა გვეშინიანო,
ზსუსხად სამარისებული სიჩუმე მი-
იღო და თითქმის თავი თვითვე გა-
მართაბა. უკმაყოფილება ისეთი დი-
დი იყო, „დამარცხებმა“ იმდენად
საგრძობობ, რომ სახალშენო სამი-
ნისტროს გამგე ლინდევისტი სამსა-
ხურიდან გადადგა. მან მიხედალ და-
ასახელა: გერმანიამ საზარელი ხელ-
შეკრულება დასალო და მის პასუხის-
მგებლობას ვერ ვიკისრებო. გერმა-
ნიის პრესა ვაქაცურ საქციელს
უწიონებს და დასძენს, ეტყობა მოხე-
ლებმაც შეიგნეს მოვალეობა და ხრმა
იარაღად ვეღარ გამოიყენებენო.
წინად ასეთი შემთხვევა, მოხელისა-
გან ასეთი გაბედული პროტესტის

მამულს ლოგონსა და ხარს შუა,
ჩაღის ტბამდე.

სულ თუ ვინაგარიშებთ, გერმა-
ნიამ თექვეტი ათასი ოთხ-კუთხი
კილომეტრი მიწა დასთმო და მაგი-
ერად ოცდა ათი ათასი მიიღო. ერ-
თის შეხედვით, თითქმის გერმანია
მოგებული. მაგრამ საქმე ასე რო-
დია.

თუმცა ორივე მხარე უკმაყოფი-
ლოა დადებულ ხელშეკრულებიბისა,
თუმცა ორივე მხარე გულში თავს
დამარცხებულად სთვლის, მაგრამ
მოგებაში მაინც საფრანგეთია. იმ
როგორ.

მაგრამ ამ სენმა რომ ხალხს მესვეურ-
თა შორისაც თავის განვითარების
უმაღლესს წერტილს მიადწია, ეს კი
საბრტყენიანო უფრო სამარცხენია.
იმის მაგიერად, რომ მათ იხსნან ხალ-
ხი ასეთ გათახსირებისაგან და ცხოვე-
ლი მავალითი უჩვენონ სამშობლო-
სადმი მხურვალე მემულიშვილური
სიყვარული, ისინი სიღუბეში იმ-
ვე ხალხს წინ უსწრობენ და გაქე-
რებით მიეკანებიან საშინელ უფს-
კრულობას. ქართული ენის უფი-
ქრი მის გაკვეთილებს საშინლოდ გაუ-
რბიან და ქართულად საგნების სწავ-
ლება ხომ მომავლიდებულ ცოდვად
მიანიათ. თუკვირობა ერთხელ მაინც
საიგონეს სამშობლო ენის გაკვეთი-
ლის მიტება, მაშინაც ისე დამახინჯე-
ბულიად ასწავლიან, რომ მისდამი წმინ-
და სიყვარულის მაგიერად, მოწაფეთ
სიძულვილის უღვივებენ გულში.

სოფლის მასწავლებელთა უმრავ-
ლესობა დრამდ დარწმუნებულაია,
რომ სამოსწავლო მთავრობას ქართუ-
ლის შესაფერად სწავლება არა თუ
არ ესაიბოვნება, პირიქით, მის მო-
მაგეთ მაგენებლ პირებადაც კი სოფლის
და ამიტომ ისინი სრულიად არ ზრუ-
ნავენ ქართული ენის საფუძვლიანად
შესწავლას.

ხშირად შეხვდებით ჩვენში ისეთ
სოფლის მასწავლებელთა, რომელთაც
ჩვენი სასიქადულო პოეტების ი. ქა-
ქავაძის, ა. წერეთლის და სხვათა გა-
მოჩენილ შუქრალთა უმაღლესი
თახზულენიანი არც უხილავთ და მათი
შესწავლის ხალხის ხომ სრულიად მო-
კლებულნი არიან, მხოლოდ იმითომ,
რომ ისინი ამას საჭიროდ არ სცნო-
ბენ თავის მოვალეობის აღსრულები-
ბით.

ჩინეთის რევოლუცია

15 ნოემბერი.
ტოკიო. მთავრობამ გამოაცხადა,
იბოინის ჯარის რიცხვი პეკინსა და
ჩეილის პროვინციაში ერთს ბატა-
ლიონსა და მსწრაფლ-მაროცლთა
რაზმს არ უნდა აღემატებოდეს.
გაზეთების სიტყვით, ჯარს ვაგზე-
ნ საქმეში ჩარევის სურვილით არ
არის გამოწვეული.

პეკინი. ქანაინი დიდი ბრძოლის
შემდეგ მთავრობის ჯარმა აიღო.
ამბოზენ, რევოლუციონერები ჩრდი-
ლოეთიდან უბირებენ გზის მოჭრა-
სათ.

ქანაინის ამღებ ჯარის უფროსს
ფინგოქუანს პირველ ხარისხის ბა-
რონობა უბოძეს. ყველა მონაწი-
ლეთ დასახელებენ. უჩინის რევი-
ლუციონერები მთავრობასთან მო-
ლაპარაკების დაწყებას აპირებენ.

შანაი. ხმა დავარდა, 14 ნოემ-
ბერს რევოლუციონერებმა ნანკინი
აიღესო. გენერალ-გუბერნატორის
სასახლე, ჩენანის სახლი და რკინის
გზა მიწად დაანგრიეს. ამბოზენ,
გენერალ-გუბერნატორმა თავი მი-
ჯალაო. ეს ამბავი ჯერ არ დადას-
ტურებულა.

გ ა ზ ე თ ე ბ ი დ ა ნ .
პეტერბურგ.
აქ ამბავი მოვიდა, ჩინეთის მთავ-
რობას განზრახვა აქვს ევროპის სა-
ხელმწიფოებს სთხოვოს, რევოლუ-
ციონერებთან დადგინდეს ვიწრო
კონტაქტს. ისინი მერტს მიელოდნენ
და ამიტომ ვაძიანინა კონგოში ბუ-
ნების პირობები საშინელია. რას
ვაქვევთ დიდ მიწა-წყალს, რისთვის-
საც აუარებელი ფულის დახარჯვა
საჭიროა; რისთვის გამოავადებმა მა-
მული, რომლის ორი მესამედი ქო-
ბით არის დასვყო. ამიტომ გასაკვირ-
ველი არ იყო, თუ რისისტაგმა არ
მიწიწონა, დაგმეო მთავრობის მო-
ქმედება მარკოს მოლაპარაკების
დროისა. როცა მარკოს თამაზე
კანკლერმა თავისი განმარტება და-
ამთავრა შემდეგი სიტყვებით: ქებს
არ ვეღოთ, მაგრამ არც დაგმო-
ბისა და საყვედურისა გვეშინიანო,
ზსუსხად სამარისებული სიჩუმე მი-
იღო და თითქმის თავი თვითვე გა-
მართაბა. უკმაყოფილება ისეთი დი-
დი იყო, „დამარცხებმა“ იმდენად
საგრძობობ, რომ სახალშენო სამი-
ნისტროს გამგე ლინდევისტი სამსა-
ხურიდან გადადგა. მან მიხედალ და-
ასახელა: გერმანიამ საზარელი ხელ-
შეკრულება დასალო და მის პასუხის-
მგებლობას ვერ ვიკისრებო. გერმა-
ნიის პრესა ვაქაცურ საქციელს
უწიონებს და დასძენს, ეტყობა მოხე-
ლებმაც შეიგნეს მოვალეობა და ხრმა
იარაღად ვეღარ გამოიყენებენო.
წინად ასეთი შემთხვევა, მოხელისა-
გან ასეთი გაბედული პროტესტის

ან დასიწვის რაოდენობა ვერ ანე-
გეშებთ. ისინი მერტს მიელოდნენ
და ამიტომ ვაძიანინა კონგოში ბუ-
ნების პირობები საშინელია. რას
ვაქვევთ დიდ მიწა-წყალს, რისთვის-
საც აუარებელი ფულის დახარჯვა
საჭიროა; რისთვის გამოავადებმა მა-
მული, რომლის ორი მესამედი ქო-
ბით არის დასვყო. ამიტომ გასაკვირ-
ველი არ იყო, თუ რისისტაგმა არ
მიწიწონა, დაგმეო მთავრობის მო-
ქმედება მარკოს მოლაპარაკების
დროისა. როცა მარკოს თამაზე
კანკლერმა თავისი განმარტება და-
ამთავრა შემდეგი სიტყვებით: ქებს
არ ვეღოთ, მაგრამ არც დაგმო-
ბისა და საყვედურისა გვეშინიანო,
ზსუსხად სამარისებული სიჩუმე მი-
იღო და თითქმის თავი თვითვე გა-
მართაბა. უკმაყოფილება ისეთი დი-
დი იყო, „დამარცხებმა“ იმდენად
საგრძობობ, რომ სახალშენო სამი-
ნისტროს გამგე ლინდევისტი სამსა-
ხურიდან გადადგა. მან მიხედალ და-
ასახელა: გერმანიამ საზარელი ხელ-
შეკრულება დასალო და მის პასუხის-
მგებლობას ვერ ვიკისრებო. გერმა-
ნიის პრესა ვაქაცურ საქციელს
უწიონებს და დასძენს, ეტყობა მოხე-
ლებმაც შეიგნეს მოვალეობა და ხრმა
იარაღად ვეღარ გამოიყენებენო.
წინად ასეთი შემთხვევა, მოხელისა-
გან ასეთი გაბედული პროტესტის

ან დასიწვის რაოდენობა ვერ ანე-
გეშებთ. ისინი მერტს მიელოდნენ
და ამიტომ ვაძიანინა კონგოში ბუ-
ნების პირობები საშინელია. რას
ვაქვევთ დიდ მიწა-წყალს, რისთვის-
საც აუარებელი ფულის დახარჯვა
საჭიროა; რისთვის გამოავადებმა მა-
მული, რომლის ორი მესამედი ქო-
ბით არის დასვყო. ამიტომ გასაკვირ-
ველი არ იყო, თუ რისისტაგმა არ
მიწიწონა, დაგმეო მთავრობის მო-
ქმედება მარკოს მოლაპარაკების
დროისა. როცა მარკოს თამაზე
კანკლერმა თავისი განმარტება და-
ამთავრა შემდეგი სიტყვებით: ქებს
არ ვეღოთ, მაგრამ არც დაგმო-
ბისა და საყვედურისა გვეშინიანო,
ზსუსხად სამარისებული სიჩუმე მი-
იღო და თითქმის თავი თვითვე გა-
მართაბა. უკმაყოფილება ისეთი დი-
დი იყო, „დამარცხებმა“ იმდენად
საგრძობობ, რომ სახალშენო სამი-
ნისტროს გამგე ლინდევისტი სამსა-
ხურიდან გადადგა. მან მიხედალ და-
ასახელა: გერმანიამ საზარელი ხელ-
შეკრულება დასალო და მის პასუხის-
მგებლობას ვერ ვიკისრებო. გერმა-
ნიის პრესა ვაქაცურ საქციელს
უწიონებს და დასძენს, ეტყობა მოხე-
ლებმაც შეიგნეს მოვალეობა და ხრმა
იარაღად ვეღარ გამოიყენებენო.
წინად ასეთი შემთხვევა, მოხელისა-
გან ასეთი გაბედული პროტესტის

ქავაძის, ა. წერეთლის და სხვათა გა-
მოჩენილ შუქრალთა უმაღლესი
თახზულენიანი არც უხილავთ და მათი
შესწავლის ხალხის ხომ სრულიად მო-
კლებულნი არიან, მხოლოდ იმითომ,
რომ ისინი ამას საჭიროდ არ სცნო-
ბენ თავის მოვალეობის აღსრულები-
ბით.

ასეთ ვეებტონებს რწმენის სიძო-
ლოდ მხოლოდ მოიქვენებობა, პირ-
მოთხეობა და მთავრობის წარმომა-
დგენელთა ფეხთა მტვერის ლოკვა დაუ-
სახავს და არა სალი პედგოგეკის მი-
ხედვით ნორჩ თამბის აღზრდა. იმ რა
არის მიხეზი, რომ ორიოდვე პატიო-
სანი შეუშაკი ხალხის განათლების
საზარებულ საშინელ დღენას განიცდის
ხალხის უღირსი შვილთა მეოხებით
წელ-გამაგრებულ ბოროტებისაგან.
მიუხედავად ასეთის გულის შემზარე-
სიუათისა ჩვენი ქვეყნის სწავლა-
აზრობის საქმე ჯერ სასებით არ და-
კუმულა და პატიოსან მოღვაწეთა
მადლიან ხელის წყალობით ის ისევ
ფეხზე დიდგება.

ჯერ სიღვე მოეპოვება ამ საქმეს
თავდადებულნი მოსარჩენი, რა-
მელთა სამღეთა მოვალეობას შეა-
დგენს ეცადენ თავიანთი ამბაზგების
გამოფიზილებ-განსაკრებელსა და მით
ხალხს დაუფასებელი სამსახური გაუ-
წიონ.

სპარსეთის არეულობა

15 ნოემბერი.
ლონდონი. საზოგადოებათა პა-
ლატა. გრეის მეორე სიტყვა სპარ-
სეთს ეხებოდა. მან განაცხადა: ინ-
გლის-რუსეთის ხელშეკრულებისა და
შეთანხმების მიზანი იყო, ის ჩემი
მტრობა და ქიშპობა მოეხპო, რაი-
ცა სპარსეთში რუსეთსა და ინგლისს
შორის იყო. ორივე მხარე სცილი-
ლობდა, რაიც შეიძლება „მტრისა“
დაზარალებას და თავის სარგებლო-
ბას. შეთანხმებამ ყველა ეს მოსპო.
შეთანხმების ერთი მუხლითაგან ამ-
ბოზს, ინგლისმა ჩრდილო სპარსეთ-
ში თავისი ინტერესები უარპყოსო.
სპარსეთის მთავრობამ ესლა ხან
ფინანსების მოსაგვარებლად ნიჭიერი
ადამიანი, ამერიკელი უსტერი, მი-
ნივია. უსტერმა ყურადღება არ
მაქცია საზოლიტიკო მდგომარეო-
ბასა და რუსეთ-ინგლისის ხელ-
შეკრულებასა, მან უნდაჩემკრის
უფროსობა და ხაზინის კონტროლი
სტოკს ჩააბარა. შემდეგ უსტერმა
სპარსეთის სახს ქალაქში მიხედუ-
ებად ინგლისელი დანიშნა. სტო-
ქსი არა მხოლოდ რუსებისადმი სი-
ხელგებად განწყება გავიგე, თორა-
ნის გლმს ვაწიომე, გმ საქმე რუ-
სეთის წინააღმდეგობას გამოიწვევს
და ეს გარემოდდა უსტერს აცნო-

საფრანგეთმა ფიცი დასლო, არც
გასტებსო.

მაგრამ მთავრობა უფრო გაბედუ-
ლად ლაპარაკებს. ამას წინად სა-
ფრანგეთის სახელდრო მინისტრმა
ჩრდილოეთ აფრიკას „მეორე სა-
ფრანგეთი“ უწოდა. „ამ მეორე
საფრანგეთს ჩვენ დამლობტის სა-
შეღობით მოულოვეთ მკვიდრი საზ-
ღვარი და ისე ვაგომარჯვეთ, როგო-
რადაც დიდი ხანია არ გაგვიმარჯვე-
ია. მოლაპარაკების დროს შიშსა
და ძრწოლობით კი არა ვყოფილვართ
— დედლოვით, ველოვლით, რო-
გორც მლოვას ყოველი ჯანსაღი
ადამიანი. ჩრდილოეთ აფრიკას ესლა
მშლოვად ჩაქვიდეთ ხელი. ეს მარ-
ტო მთავრობის განმამტკიცებელი
კი არა, სამშობლოს ძლიერების
ნიშანიცაია.“

ამწიარად მარკოს საკითხი გა-
დასწყდა. ხელშეკრულების მართებუ-
ლობა აღარა ყველა სახელმწიფომ.
აღიარა იგი ბედკრულმა მსხვერპლმა
„პროტექტორატისა“ — მარკომც.
მარკოს თაიბაზე საფრანგეთსა ეხ-
ლა ესპანია წამოედგა. მართალი
უთხრებს ჩვენ ხალხს: „უბატონო
თათრები 1903 წელს ესპანისა და
საფრანგეთს საიდუმლო ხელშეკრუ-
ლება დაუდებდა და მარკოსში თავ-
თიანთა გაგდენის სურვო შემოგვარ-
დავით. ამ ხელშეკრულებისა აქამდე
არაფინ არაფერი იცოდა და მხოლოდ
ახლა გამოაქვეყნეს. ხელშეკრულებ-
ბა დაუდებია აგრედვე 1905 წელს,

საფრანგეთმა ფიცი დასლო, არც
გასტებსო.

მაგრამ მთავრობა უფრო გაბედუ-
ლად ლაპარაკებს. ამას წინად სა-
ფრანგეთის სახელდრო მინისტრმა
ჩრდილოეთ აფრიკას „მეორე სა-
ფრანგეთი“ უწოდა. „ამ მეორე
საფრანგეთს ჩვენ დამლობტის სა-
შეღობით მოულოვეთ მკვიდრი საზ-
ღვარი და ისე ვაგომარჯვეთ, როგო-
რადაც დიდი ხანია არ გაგვიმარჯვე-
ია. მოლაპარაკების დროს შიშსა
და ძრწოლობით კი არა ვყოფილვართ
— დედლოვით, ველოვლით, რო-
გორც მლოვას ყოველი ჯანსაღი
ადამიანი. ჩრდილოეთ აფრიკას ესლა
მშლოვად ჩაქვიდეთ ხელი. ეს მარ-
ტო მთავრობის განმამტკიცებელი
კი არა, სამშობლოს ძლიერების
ნიშანიცაია.“

ამწიარად მარკოს საკითხი გა-
დასწყდა. ხელშეკრულების მართებუ-
ლობა აღარა ყველა სახელმწიფომ.
აღიარა იგი ბედკრულმა მსხვერპლმა
„პროტექტორატისა“ — მარკომც.
მარკოს თაიბაზე საფრანგეთსა ეხ-
ლა ესპანია წამოედგა. მართალი
უთხრებს ჩვენ ხალხს: „უბატონო
თათრები 1903 წელს ესპანისა და
საფრანგეთს საიდუმლო ხელშეკრუ-
ლება დაუდებდა და მარკოსში თავ-
თიანთა გაგდენის სურვო შემოგვარ-
დავით. ამ ხელშეკრულებისა აქამდე
არაფინ არაფერი იცოდა და მხოლოდ
ახლა გამოაქვეყნეს. ხელშეკრულებ-
ბა დაუდებია აგრედვე 1905 წელს,

საქმარედ ტყავი ააძრეს. ფულის
წარომევის მერე, ყარლებმა მო-
კლეს მამასახლი. მისმა ცოლმა
თავი ჩამოიხრჩო, შვილი — ქვავზე
შეიშალა.

ჯარისკაცი პატარა რაზმებად სი-
არულს ვერა ჰხედენ. ხმა ვრცელ-
დება, ევროპილები ჩაერევიან სა-
ქმეშიო. პალატა და პრესა უტყბო-

იტალიისა და თსაქეთის ტაი

